

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra EN UFULDENDT NOVELLE

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 269.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426996954704/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

fremmed, saa længe du var opbragt. Jeg var aldrig vant til at se dig vred, da jeg var en liden Pog, der sad paa dit Skød. Nu, da du taler mig til i en venligere Tone, genkender jeg straks din milde Røst.

Ja, sagde Konen, du er min Frits, mit eget velsignede Barn. Hvor har mit Øje dog været henne, siden jeg ikke straks kendte mig ved dig! Jeg har dog tit nok betragtet dine dejlige smaa Træk, naar du sov i min Arm om Natten, og Lyset stod i en Vandkedel foran Sengen. Gud naade mig for dig, dit arme Pus! er det nu kommet saa vidt med dig, at du maa gaa paa de brede Veje for at faa dit daglige Brød?

Med disse Ord trykkede hun Frits tæt op til sit Bryst, og begge bleve rørte til Taarer.

Dit stakkels Barn! vedblev Konen, du er sagtens rent forkommet af Sult og Tørst. Kom du med mig ind i Stuen til den varme Bilæggerovn, saa skal jeg give dig en Potte varmt Øl og en lille Flæskekage. Sidst du var i min Kakkelovnskrog, da var du en ussel Stump, der knap kunde staa ene. Da satte jeg dig til Støtte ved en Stol og gav dig en Messingknop af Kakkelovnen at lege med i din Faldehat. Siden den Tid er du, Gud ske Lov, bleven en Karl, der ser ud til at kunne baade staa og gaa paa din egen Haand.

Men, Christiane, Christiane! hvorfor har jeg ikke før vidst, at du var blevet til en saa fattig Kone? Jeg kan ikke tilgive mig selv, at jeg i saa mange Aar rent har glemt at spørge til dig.

Efter at det var kommet til en fuldstændig Forklaring mellem Frits og hans Amme, blev det besluttet, at de den næste Dag i Selskab med hinan-